

Ca-Nostrà

... ANY SETÉ.—NÚM. 288 *** SETMANARI POPULAR

*** INCA, 6 DE DESEMBRE 1915 ***

Introducción al poema María

Voy á contaros la divina historia de una mujer á quien el alma mia adora, y de quien son nombre y memoria objetos para mí de idolatría. Bella cual la esperanza de la gloria, no se aparta de mí noche y día su casta imagen: mi pasión, mi dueño, con ella vivo, con su imagen sueño.

Templo es mi corazón en donde mora; la conocí y la amé desde tan niño, que de mi infancia dividí la aurora entre mi madre y ella mi cariño. Su imagen tuve en mi primera hora enfrente de mi cuna: el desalío del lecho maternal me la dejaba ver, y yo por mi madre la tomaba.

Su nombre fué el primero que mi labio aprendió á balbucir: nombre tan suave, que se le hiciera al compararle agravio al són del agua y al trinar del ave. La ciencia ruín del universo sabio otro más dulce componer no sabe; porque es su nombre bálsamo que calma el mal del cuerpo y el pesar del alma.

La tierra al despertarse le murmura percibiendo la luz del nuevo día; vaga en tinieblas de la noche oscura; reposa en un rincón del alma mia. Yo le invoco en mis horas de amargura, le bendigo en mis horas de alegría; tres veces cada sol mi fe cristiana el oye del sacro templo en la campana.

Al oír ese nombre soberano, Satán huyendo amedrantado ruge y alma suelta que apresó su mano; el mar se duerme, que soberbio muge; tornase el huracán aire liviano; espira el trueno, que rodando cruce; se disipa en la atmósfera la peste, y Dios aplaca su furor celeste.

Yo idolatro este nombre. El mundo entero sabe ya que le adoro yo le he escrito mil veces en mis versos y le quiero escribir otras mil. Nombre bendito, luz de mi fe, de mi placer venero, quiero que halle en mi voz eco infinito, quiero que dure más que mi memoria, quiero que alumbe mi terrena gloria.

Quiero que de la tumba que se cave para que el polvo de mi ser reciba sobre la piedra funeral se grabe; quiero que el dedo del amor le escriba sobre mi corazón para que lave con su pureza mi maldad nativa; porque la tierra, á su vital contacto, deje por él mi corazón intacto.

Y quiero, al dulce son del arpa mia, celebrar á la faz del universo

de este nombre la santa poesía, con voz solemne y cadencioso verso. Quiero el viento llenar de la armonía de este glorioso nombre, y que disperso por sus espacios mi cantar resuene, y que su nombre el universo llene.

Azucenas de Abril, dad á mi aliento, al pronunciar su nombre, vuestro aroma; auras de la arboleda, el suave acento dadme del ruiseñor y la paloma, en palabra al tornar mi pensamiento; plantas donde su miel la abeja toma, dadme de vuestros jugos la dulzura al hablar de su gloria y su hermosura.

Espirad á su nombre terrenales cantares y profanas relaciones; desvaneceos, vientos mundanales que embraveceis el mar de las pasiones; venid á oírme, y preparad, mortales, á la luz y al placer los corazones, porque en verdad os digo que es su historia más grata que los himnos de la gloria.

Venid á mí, los que creeis que existe otro mundo mejor que nuestro mundo; venid, los que buscais la sombra triste del solitario altar, en lo profundo del templo abandonado, que resiste al vendaval del siglo furibundo; venid y os bañareís en la ambrosía del dulcísimo nombre de María.

Maria, emanación del puro aliento del infinito Creador; María augusta emperatriz del firmamento, gozo del triste, del perdido guía, madre buena del huérano, alimento del alma casta, luz que en la agonía más allá del sepulcro, en lontananza alumbría la región de la esperanza.

Maria, arca sellada, guardadora del tesoro inmortal de la clemencia de Dios; sér de su ser, fe del que ora, santuario del pudor, de la inocencia pabellón perfumado, sombreadora palma triunfal de Gólgota, excelencia de los mundos creados, poesía del Paraíso, y germen de la mia.

Tal es el nombre y la mujer que canto, tal es el nombre y la mujer que adoro; yo me prosterno ante su nombre santo, y á la Señora de los cielos oro. Débil mortal, cuando me atrevo á tanto, que nada soy para quien es no ignoro; mas me infundió mi madre su cariño y no puedo olvidar mi amor de niño.

¡Oh Reina del zenit resplandeciente!, voy á ser el cantor de tu existencia, mas tus ojos alumbran el Oriente, los astros de placer á tu presencia tiemblan, corona el sol tu regia frente, calza tus pies la luna, tu excelencia no alcanza á comprender la criatura... ¿qué ha de decir de tí mi lengua impura?

Tú, empero, inspiración vendrás á darme para hablar de tu gloria soberana; tú me darás vigor para elevarme sobre el turbión de la impiedad mundana; tú vendrás con tu manto á cobijarme cuando al morir me den tumba cristiana, yo á tus pies invocaré tu nombre, libre al partir de la mansión del hombre.

Dios me inspiró al nacer la fe en que vivo, y Dios mi fe para cantar me ha dado gigante voz y corazón alto; el siglo, pues, me escuchará asombrado cantar la fe de mi país nativo, tal vez por su tormenta arrebatado, mas de la fe de mis creencias lleno, con firme voz y corazón sereno.

JOSÉ ZORRILLA

Visions de la Palestina

SOBRE'L CARMEL

Arribats a la terra del Senyor, vetaquí que'ns hi acull el Carmel: be escau per donar entrada la montanya dels Profetes, el Puig sagrat de María!

Monuments de Deu son les muntanyes: El qui seu sobre querubins, y camina sobre les ales del vent, pren els puigs per peanyes de gloria.

Dalt les muntanyes se revela més el Senyor a sos vidents escullits: Ell hi firma ses aliances y otorga son testament a les generacions.

L'Antiga lley de servitud y temor, donada a un sol poble de coll duríssim, tingué per trona'l penyal de Sinaí, dins el desert y la tormenta.

Mes ah! la Lley Antiga no era tan sols de servitud y temor; era també de profecía y esperança per un nou Israel de tots els pobles.

Per axò li pertocava un segon trone: aquest es el Carmel, el casal de Profetes el puig sagrat de María.

Miràulo cenyit de palmes, cobert d'oliveres: com un cap unguit de benedicions qui fructifiquen.

Planer y de bona petja, dirieu que convida tot hom a pujarhi: vora'ls confins de la Fenicia avença sobre'l Mediterrani, el mar de les nacions.

Es la miranda dels vidents d'Israel: guayta cap al Occident, guayta l'horitzó de les coses futures.

D'aquí fou vista pujar la boirell crexent, símbol de la Verge feonda: la pluja ab que beneví la terra, aquí anticipà santes primicies.

Lliris que a terra no devia brostar fins després de regada ab'sinch divina... ja feren aquí dalt florida primerenca.

Dins el càrcer esfulladís de la carn s'oferten aquí aromes d'àngel: perfumà aquest aire la puresa d'Elies, d'Eliseu y es fills dels Profetes.

En silenci d'obedients y austerioritat de pobresa,

aquí visqueren aquells solitaris: nou centurias abans del Evangelí preludiaren sos consells de vida.

Que s'exaltin en bon'hora les serres de Basan: que's sublimin les neuades testes del Sannir y del Hermon, daurantse en gloria.

Tu, planera montanyola del Carmel, domines aquelles magestats de roca; tu millor que totes ets montanya de Deu!

Tu l'ets alsada més amunt sobre les coses de la terra: tu has descobert l'horitzó més ample.

Oh montanya realment profètica: tu no sols anunciaras, sino produuiries per endavant les perfeccions venideres!

Tu, dins la Lley del temor, tremolares al crit d'Elfes qui feya baxar foc del cel, begueres la sanc dels sacerdots de Baal, vesada dins el torrent qui besa les plantes.

Però ta escola de Profetes també te coronà de visions més suaus que ton floratge; fins que prengué possessori de tu la nova Abigail promesa.

Maria, pelegrinant desconeguda, degué estampar a ton terrer la santificació de sa petja: Ella, encara pelegrina pel món, tingué aquí dalt son primer santuari.

Oh mirador dols vidents, trone de la profecia; be qu'eres el punt predestinat per primer santuari de la Verge Mare!

Oh Bellesa y Gloria del Carmel qui aquí cumunes: còm es suau per l'espiritu saludarte en aquest lloc de memories y promeses!

Oh Far de Orient, Estel de la mar, qui rebs sobre aquestes costes nostre primer homenatge: guifa nostres passes per ton terrer nadiu!

Vésssa dins nostres cors esperit carmelítat: l'espiritu de reculliment y contemplació.

Ensènya tos fills a rumiar les memories divines: com tu les conservaves repasantles dins el teu cor de paradís...

M. COSTA Y LLOBERA.

Un bon Batle

I no tenia carrera, ni lletgia novel·les, ni conexia ses cartes, ni entrava mai dins cap cassino, ni finsitot duia barba, ni sisquera bigot; i no obstant ¡cosa rara! lo havian fet batle encara qu'ell no hu volia ser, perque era sa persona més digne de tot es poble qu'era molt gran.

En canvi aquest pagés era molt faner i a pesar de ser de casa molt acomodada, tenia call pe ses mans i cada die després d'haver anat a Missa d'auba no estava empagahit d'anarsen a n'el trebai del camp que sens dubte es el més honrós de tots els treballs.

Així mateix tenia un *cassino* qu'era sa Conferència de Sant Vicens de Paul i allá cada diumenge després del Sermó parroquial, am sos bons companys mesclava i se reparrien ses *cartes*, vui dir els bonos de pa, carn i arròs quells mateixos duien a sa propia casa dels pobrets.

Com es obligació de tot batle que vulga cumplir bé am lo seu importantissim carrec, de seguida que prengué se vara va fer un pregó contra sa blasfemia, advertint am tota cloredat que, sia el qui sia, qui la fará la pagará, i que per ningú absolutament hei haurá vel ni espiritutuò. Aquest bon batle estava ben convensut de que es medi de ses

muntes era el més eficàs per combatre es vici asquerós de sa blasfemia i qualsevol altre.

Ja veia ell ben clar que no importaria acudir a n'els castics d'altre temps en que a n'els blasfemos hasta los foradaven sa llengo, ni finsitot hauria de tancar ningú dins sa presó; estava ben segur del efecte de ses muntes, perque ja es de sentit comú que no hi ha com tocar se butxaca per fer que la gent cumpliesca un'orde.

Els empleats que tenia eren, no de lo més xeréc, com de vegades se veu per desgracia, sino de lo millor de la vila. Axò no obstant encare que segons com se fiava de tothom, no se fiava de nigú i era partidari acerrim d'aquella gran màcsina: Els ulls del amo engrexen es cavall. Vataquí com encare qu'heu agués serenos que rodaven tota sa nit, eran ben clars es vespres qu'ell no sortis una bona estona a fer ronda.

Escoltaui el siguiente cas, rigurosament històric, que no fa gaire que va succehi.

Era una nit mes clara qu'un llum: mentres els trabaiadors causals dormien tranquil·lament i calentets a dins es llit, els serenos se passaven i com angles de la guarda vigilaven pe sa tranquil·litat de tot es poble.

—*Alabado sea Dios, las once y media, sereno.*

Efectivament ses hermoses i fulgurants estrelles del cel anunciaven sa gloria de Deu, i el firmament publicava sa grandesa de ses obres del Omnipotent. Pero també en tant en quant se sentien els giscos esglaiosos de ses òlibes i els cantics funets dels mussols, simbol de la mort.

Amb axò el senyor Batle sentí un parei de fadrinots qu'anaven de parranga i que conversaven ben fort, i de puntes, de puntes sensa fer gens de renou s'hi acostà, i estant ja ben apropi des fadrins en va sentir un qui deia:

—i...ua a Deu! no, i aquest.... nonigú no la m'ha feta que no la m'hage pensada. Ehí quant vaig entra dins ca s'atlota el vaig trobar a n'es costat d'ella i segons m'ha dit en Tem, s'es alsát guerrer meu. No i primé el dimoni en pasarà o jo l'he de matar. i...ua a Deu!

En aquest moment el blasfemo asquerós sent que de part derrera li posen una mà feixuga a demunt s'espalla mentre una veu severa li diu:

—Escolta, estimat; ¿que no ets tu qu'acabes de flestomar a Déu?

—Sí, i ¿que vos importa?

—Que si no el me dones are, demà a vespre me durás un duro a canostra, o sinó sabràs jo qui som.

—Axò hu vorém.

—Ja es segur que hu vorém si no mos morim.

Es Batle se separà i en aquell moment es sereno altra vegada cantava.

—*Alabado sea Dios, las doce, sereno.*

Es blasfemo no sabia qu'aquell pages fos el Senyor Batle, però el seu company li degué qu'heu hera efectivament, i que per no anar de més rahons lo millor era que dugués

ses cinc pessetes a ca's Batle. ¡Ai que li calgueren d'avall aquestes comandacions! Pero no tengué mès remei que el vespre siguent anarsen a ca's Batle am so porte monedes.

—Bone nit tenga.

—Bon vespre que deu mos do. ¿Qu'heu ha de nou?

—Venc per donar-li es duro que vosté me digué li dugués anit passada.

—Ah, si; ja hu recort. ¿Que no hi pensarás en su flestomar a Deu un'altre vegada?

—Si, senyor; pero per una paraula haver de pagar cinc pessetes, i...ua a Deu! que es ben salat. Tenga vatequí un duro.

—No, ell me n'has de donar dos, per aquesta altre flestomia qu'ara tu acabes de dir; meam si t'ensanyaré de parlar.

Aquell fadrinot quedà sense polsos i casi perde el mon de vista, pero no tengué mès remei que donar es dos duros a n'el Senyor Batle, i es ben segur qu'encare are pensa aquell flestomador am ses deu pessetes que li costaren aquelles dues blasfemias.

Aquest cas, repetim, es rigurosament històric i encare son viues ses persones del cas, si no citam noms de cap classe es perque no volem ofendre nigú. El senyor Batle encara està ple de vida i va fé una batleria modelo en tots els ordes i que si hagués continuat sempre essent Batle hauria convertit es poble amb un paradís terrenal.—J. P.

De «Sa Margal»

Del sentiment de mesura

Me donen a llegir, damunt un periòdic de fotografies, l'enormitat següent:

«El nombre de Maura será venerado por las edades futuras como el nombre de Cristo.»

Això és explicat en el text d'un interviu i com a corona d'una serie d'elogis tan desatinats, que un home se n'escriueix.

I recorda un home alguna cosa per l'estil que va ocorre quan el senyor Altamira va tornar d'un viatge a les Amèriques. D'aquest viatge i del senyor Altamira la gent s'en va allavores entusiasmar. I s'esdevingué que, a la vila de Alacant, se cregueren en el cas de fer lo que en semblants ocasions sol fer-se, vull dir, canviar-li el nom a un carrer. Al moment d'inagurar la làpida, el senyor alcalde va fer un discurs, on va dir:

«D. Rafael Altamira se ha elevado á las más altas cumbres del saber humano.»

I, per acabar:

«Desde hoy todo buen hijo de Alicante se verá obligado al pasar delante de esta lápida, a quitarse el sombrero.»

Té, vaig pensar jo aleshores, per una cosa així Guillem Tell va fer una revolució i el tirà Gessler, amic de les pomes «brochette», fou miserably occit.

Si en la circumstancia jo hagués estat del senyor Altamira, lo primer que

naria fet, com a exemple i per a desgraví del sentiment de la mesura, és passar jo mateix davant de la meva llinda, amb el barret encasquetat fins als ulls.

I avui, si fos del senyor Maura, per il·lació dei periodista desaforat i sacrilegi, així que aquest tornés a comparéixer per casa—(que ja hi deurà tornar!)—el faria seure, i, ensemgs que li entregaria a llegir un exemplar de «Los nombres de Cristo» davant els ulls del visitat, davant els seus nassos, donaria una volta per tot el despatx, saltant i peu coix.

XENIUS.

De «La Veu de Catalunya»

La situació Viti-vinícola á Fransa

Las veremas s'han acabat per complet á Fransa y, si bé no's coneix oficialment lo resultat total de la present cullita, pot desfare assegurar-se que no serà major que la del any últim. Tampoch se coneixen totes es cifras de declaració de cullita i això es causa d'un compàs d'espera de la propietat del comers.

En los mercats la calma es la nota dominant; los culliters no cedeixen de las seves pretensions y lo comers espera coneixer la cifra total de producció, per a fer las seves provisións. Las compras se limitan avuy las necessitats del consum ó a l'adquisició de certs tipus necessaris pera'l's *coupages* dels vins fluixos ó mal constituits.

Lo comers comensa á establir una selecció dels vins, de manera de no pagar al mateix preu los vins fluixos y mal constituits y lo sals alcohòlics y de millor classe.

Los vins espanyols continúan la seva importació encara que no ab l'activitat de la última quinzena.. En quant als italians, res se coneix en concret; se parla, no obstant, d'algunes expedicions importants fetes de vins de grau fluix á preus baixos, en algunes poblacions del Centre y Estat de la Fransa.

La situació dels principals mercats es la següent.

En l'*Hérault* s'han fet algunes vendas sense importància entre 28 y 30 francs l'hectolitre. Las classes millors se cotisan de 32 á 35 francs segons grau y classe.

En l'*Aude* hi existeix la calma; las vendas son poc importants. Los culliters no volen vender los seus productes a menys de 32 francs.

En lo *Bordelès* la cullita es inferior en quantitat de lo que s'esperava, encara que de bona qualitat. Los preus son fòrums, amb lleu tendència a l'alza á pesar de la calma actual.

En la *Burgonya* la producció es també redida, sobretot en classes finas.

En lo *Beaujolais* *Maconnais* la cullita es regular y també la classe; existeix bastanta accidència á pesar dels preus elevats.

En l'*Argelia* hi regna poca activitat en los negocis; no obstant, los preus continúan fòrums pera las bonas classes.

En la plassa de Paris hi existeix igualment la calma.

MERCAT DE CETTE—Per aquest port continúan los arribos de vins espanyols y de rahim premsat en botas, de tránsit pera Suïssa y Alemanya.

Persisteix la calma en aquest mercat; los preus fl iixos, havent minvat un franc les últimes cotisacions.

Los molts i magatzems estan plens de bogois de vi.

La espectativa es general.

LLUÍS ARIZMENDI

8 Novembre de 1913.

Noves d'Inca

NOVENARI DE LA INMACULADA—Avui el vespre s'acabarà la novena de la Inmaculada Concepció celebrada a nostra Parroquia amb gran solemnitat i explendor. Tots eis vespres hi ha acudit escullida concurrencia a sentir els sermons que dexava caure Mn. Joan Roig, de Santa Margalida. Tota la novena l'ha feta demunt el Misteri de la Inmaculada Concepció. La senzilla exposició d'aqueix Dogma que nos anuncia en l'axordi del primer sermó, ha resultat esser un estudi metòdic raonat i d'una senzillès encantadora d'aquel Misteri gloriós i simpàtic. Perque nostros lectors s'en puguen fer judici de la labor de Mossen Roig anam anumerar els punts aclarits i destriats en cada un dels seus sermons:

Deu quant va criar l'homo lo elevà al estament sobrenatural—Caiguda del homo d'aquell estament i entrada del pecat en el mon—El pecat d'Adam ès el pecat propi de cada un dels homos—Existencia del pecat original [demonstrada pels fets—En que consisteix el pecat original i com se va trasmetre a tots els homos—Maria exceptuada de la llei del pecat que pesa demunt tots els homos—El privilegi de la concepció de Maria mos dona a conèixer que ès el dò de la gracia—Correspondència i fidelitat al do de la gracia.

Tots aqueis temes son tractats amb bon llenguatge mallorquí, amb parrafades redones i demostrats amb proves de la Sagrada Escriptura i amb les resolucions del concili Trento.

ELS MILITARS A LA INMACULADA—Els senyors Qüefes i Oficials del Regiment d'Inca n.º 62 han tengut l'atenció de convidar-nos a les misses que'n honor de la seua excelsa Patrona La Inmaculada Concepció i en sufragi de les ànimes dels seus companys morts se celebraran a la Iglesia de San

Domingo els dies 8 i 9 d'aqueix mes a les 10 del matí.

SOBRE'L CANS—El Sr. Batle ens ha manifestat que'n vista de la desgracia que hi ha haguda a Santa Margalida, per un cà atacat de rabi, que ha mossegat a algunes persones, que son estades enviades a Barcelona per la seua curació, farà fer una crida recordant en els veins d'Inca l'observancia de les disposicions donades sobre'l cans.

CONTRA'L JOC—El Sr. Governador de la Província que en la campanya que ha empresa contra'l joc no descança, ha posades algunes multes a tavarners d'Inca que devén tota la seu fortuna a trossos d'oreia del pobre Jordi.

Com algunes d'aqueixes multes son atrassades, del temps d'altres autoridats, el Sr. Governador recorda'l Sr. Batle el cumpliment d'elles, en tant és així, que l'amo de la taverna de la Plaça de la Pescataria deu pagar unes 700 pessetes de multa posades en diferents vegades o ingressar a la presó.

El Sr. Governador per aqueix cantó és dels nostros i lo felicitam per la campanya altament moralisadora i patriòtica que d'ú al cor,

PLUGES—Dijous tornà fer una pluja primeta que apenes retgaren les canals. Ell el Bon Jesús enguany la mostra i no le dona. Hi ha que tenir confiança en la seua Bondat infinita.

PORCS—Els preus dels porcs han tenguda una alça ben prenunciada. Dijous se pagaven a tretze i catorze pessetes l'arroba.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostre mercat.

Bessó	a 146'00	al quinta.
Blat	a 17'50	la cortera.
Xexa	a 18'60	id.
Sivada	a 11'00	id.
id. forastera	a 10'50	id.
Ordi	a 10'00	id.
id. foraster	a 9'50	id.
Faves pera cuinar	a 24'00	id.
id. ordinarias	a 19'50	id.
id. per bestiá	a 18'75	id.
Blat de les Indies	a 15'00	id.
Fasols	a 34'00	id.
Monjetes de confit	a 38'00	id.
id. Blanques	a 34'00	id.
Siurons	a 00'00	id.
Porcs grassos	de 13 a 14 l'arrova	
Garroves	a 07'00	
Safrà	a 3'00	s'unsa.

UNA EMPRESA DE CULTURA

Siguiendo el camino emprendido en su campaña de vulgarización científica, el Observatorio del Ebro acaba de publicar el segundo «Spécimen B», que completa la serie de preparación de la Revista denominada IBERICA. Si halagüeña impresión nos produjo el primer Spécimen, más nos ha complacido éste por los notables artículos y grabados que lo avaloran y hacen que su precio de 20 céntimos nínero y 10 pesetas la suscripción anual corriente parezca inverosímil.

El Observatorio del Ebro, tan fecundo en producciones científicas, da con esto una gallarda muestra de su vitalidad y de su empuje, a la par que del infatigable celo que le anima en pró de la cultura patria.

Vastísimo es el plan de IBERICA; fruto de la tenacidad y del estudio de su eminent Director el P. Cirera, quien lo ha madurado durante largo tiempo, ha realizado viajes por el Extranjero, y recogido el autorizado consejo y la valiosa ayuda de personas muy competentes y hombres de ciencia de diversos países.

IBERICA no viene a ser una revista más ni una publicación técnica exclusiva para los científicos, sino una revista de cultura general que informará semanalmente del progreso de todas las ciencias y de sus aplicaciones; en estilo al alcance de todos y amenizada con numerosas ilustraciones. Va al corazón del pueblo que ansía saber, a la masa de nuestro público huérfana de una revista de

lengua española que la tenga al corriente del progreso mundial y de la parte que en él toma España y los países hermanos de allende el Atlántico.

Para tan vasto plan ha encontrado IBERICA muchos valiosos colaboradores de diferentes especialidades y países; cuenta con numerosos correspondentes para la información gráfica y de noticias científicas, y dispone además, como fuente de información, de un crecidísimo número de publicaciones españolas, americanas, francesas, alemanas, inglesas, etc.

Hé aquí el sumario de dicho número Spécimen que confirma elocuente cuanto llevamos expuesto:

ARTICULOS DE FONDO: *La Ciencia al alcance de todos* (Continuación), Ricardo Cirera, S. J., Director del Observatorio del Ebro.—*Re poblaciones forestales*, Ricardo Codorniu, Ingeniero de Montes, Ex-Inspector general de Repoblaciones forestales.—*La Electrotecnia al comenzar el siglo XX*, José A. Pérez del Príncipe, S. J., Profesor de Electrotecnia del Instituto Católico de Artes e Industrias.—*Resultado de mis investigaciones cartográficas*, Jos. Fischer, S. J., Profesor de Historia y Geografía, Feldkirch (Voralberg) Austria.

CRÓNICA CIENTÍFICA: Monumento a Lord Kelvin.—El lago de asfalto de Guanoco (Venezuela).—Publicaciones de la Estación Entomológica de Reus.—Medalla de oro y 2.000 coronas.—Las nuevas escafandras.—Los progresos de la aviación: La copa Gordon Bennet.

—La Exposición de Leipzig para las Industrias del Libro y las Artes Gráficas. Datos astronómicos para el mes de Enero de 1914 (América del Sur).

GRABADOS: Monumento a Lord Kelvin.—Repoblaciones Forestales (tres grabados).—El lago de asfalto de Guanoco (cinco grabados).—Nueva escafandra.—Primer concurso internacional de aeroplanos.—Los aviadores Pegord y Bleriot.—La lancha francesa Despujols II en las regatas internacionales de Osborne (Inglaterra).—Salida del globo «Picardie» pilotado por Bienaimé.—Vista general de la Exposición de Leipzig.—Pabellón de la sección histórica retrospectiva.—Planoferio del Ptolomeo alemán.—Mapamundi del manuscrito de Valencia.—Aspecto del cielo durante el mes de Enero de 1914 a los 30° de latitud S.

Tal es esbozado a grandes líneas el fin y propósito de la nueva Revista. Por tan magna empresa de cultura es digno de aplauso el Observatorio del Ebro, y digna IBERICA del favor del público, de la prensa y de cuantos se interesan ppr nuestro resurgir científico nacional.

En la Administración de Ca-Nostra se aceptan suscripciones a IBERICA sin aumento al precio establecido por sección editorial: 10 ptas. la edición corriente y 20 la edición de lujo.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

De Temporada

Dietaris per l'any 1914 que contenen els guies de Madrid, Barcelona, Valencia, Sevilla y Palma de Mallorca.

Almanac Bailly Baillière pera 1914.

Blocs del cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua, Religiosos y Comuns.

Plaques per dits blocs tan hermosas que un no sab quin triar.

Aguinaldos per felicitar per les festes de Nadal, ab lo texte imprés qu'es vulga.

Llibres Retxats de tota la modelació, ab enquadernació forta i econòmica.

CARRÉ DE LA MURTA 5, INCA

TALLER DE CAPSERIA

de Bartomeu Tomás

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabateria, Capelleria, Sastrería, etc.—C. Trinquete 14.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS

CLASE SUPERIOR

Se venden a Inca calle de la Estrella N. 18 y calle de Muntanera N. 33.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES GRANDES ALMACENES SAN JOSÉ ----- DE ----- Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales

JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

ASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS

■ ■ PRECIO FIJO

Enquadernacions

■ En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses ■

PRONTITUT I ECONOMÍA

Carré de a Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 a 10 Y MILAGRO 1 a 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.